

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3913/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде – Влада Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 664/20 од 07.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 664/20 од 07.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 664/20 од 07.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 434/19 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете услед неоснованог лишења слободе у трајању од 26 дана, у кривичном поступку пред Основним судом у Куршумлији К 16/18, исплати новчану накнаду од 130.000,00 динара са законском каматом на овај износ од пресуђења па до коначне исплате, као и 6.000,00 динара на име састава захтева за накнаду штете пред органом тужене, као нужној процесној претпоставци за подношење тужбе. Ставом другим изреке, наложено је тужиоцу да на име трошкова парничног поступка плати туженој износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 664/20 од 07.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 434/19 од 03.02.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) дозвољена је против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом уколико Врховни касациони суд оцени да постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Тужбом, поднетом на основу члана 584. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, тужилац тражи накнаду нематеријалне штете за душевне болове због повреде слободе, као лице које је било лишено слободе (притворено) а кривични поступак који је против њега вођен правноснажно је окончан одбијањем оптужног предлога.

У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или правних питања у интересу остваривања равноправности грађана која би требало размотрити у поступку по тужиочевој посебној ревизији. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично правним споровима које оправдавају одлучивање ради уједначавања судске праксе.

Коначно, код утврђене чињенице да је тужилац својим поступцима (изостанком са главних претреса од 20.04.2018. године и 11.09.2018. године о чијим је одржавањима обавештен, односно напуштањем пребивалишта како би избегао привођење на главни претрес од 25.05.2018. године и 03.07.2018. године) скривио лишење слободе – одређивање притвора из разлога предвиђеног чланом 211. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, нема места ни новом тумачењу материјалног права, одредбе члана 584. став 2. наведеног Закона којом је прописано да накнада штете не припада лицу из става 1. тог члана које је својим недозвољеним поступцима проузроковало лишење слободе.

Из ових разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 497. став 6. тог Закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку о споровима мале вредности) ревизија није дозвољена.

Сходно изложеном, на основу члана 413. и члана 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић